

Mál nr. 334/2010

M og

Vátryggingafélagið V v. slysátryggingar ökumanns og eiganda A

Umferðaróhapp þ. 18.9.2008.

Gögn.

1. Málskot móttengið þ. 21.10.2010 ásamt fylgiskjölum 1-7
2. Bréf V dags. 15.11.2010

Málsatvik.

A var ekið norður Vesturlandsveg og svo virðist sem A hafi verið ekið hægra megin framúr bifreið, en ökumaður misst stjórn á A og bifreiðin farið yfir á rangan vegarhelming og stöðvast utan vegar á steinsteyptum stólpa. Ökumaður A, M krefst bóta úr slysátryggingu ökumanns hjá V. Af hálfu M er á því byggt að V hafi vanrækt tilkynningarskyldu sbr. 31.gr. laga nr. 30/2004 um vátryggingasamninga sbr. einnig 94. gr. Þá bendir M á að ekki sé bann við framúrakstri á þeim stað þar sem M reyndi framúrasktur í umrætt sinn. M hafnar því að um stórkostlegt gáleysi hafi verið um að ræða af hans hálfu og getur ekki sætt sig við að bótaréttur hans sé skertur um 50% svo sem V vill gera í málinu. V telur að ökumaður A hafi í umrætt sinn sýnt af sér stórkostlegt gáleysi. Þá bendir V á að það líti ekki á lögregluskýrslu sem tjónstilkynningu vegna líkamstjóns og hafi umboð lögmanns M borist þ. 4.8.2010 og hafi V sent tölvupóst til lögmanns M sama dag um skerðingu á bótum vegna líkamstjóns.

Álit.

Af gögnum málsins sést að A sýndi af sér stórkostlegt gáleysi við akstur A í umrætt sinn. M á rétt á bótum úr slysátryggingu ökumanns A, en ber helming tjóns síns sjálfur vegna stórkostlegs gáleysis við akstur A í umrætt sinn. Ekki er fallist á að V hafi vanrækt tilkynningarskyldu sína

Niðurstaða.

M á rétt á bótum úr slysátryggingu A hjá V, en ber helming tjóns síns sjálfur.

Reykjavík 30.11.2010.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.